

ALAN „GUNGA“ PURVES: Hide + Squeak

Hudba / Recenze Slabý Z. K. 4/2018

Druhé sólové album holandského hračičkářského kaskadéra **Alana „Gungy“ Purvese**, pojmenované příznačně *Hide + Squeak*, rozvíjí, jak je už jeho zvykem, eskapády bubnů, perkusí, balafonu či tamburíny, ale také například školního zvonku, kvákajících hraček, vinných lahví, frkaček, zvonečků, dehtového papíru a dalších carapatiček. Nejde mu však pouze o zvukolamné šarády: jeho kompoziční akvizice probíhají naopak mezi projasněným swingováním a etnizující meditativností. Je holedbavý, zafolkovaně tancechtivý (až svatovítský), standopědně rozkurážený a rozbalancovávaný, až metronomicky proporcovávaný, dovede však svá témata i jemnocitně prošátrávat, rozpustile pojemňovat či promutýrovávat. Nemínil experimentovat, ve svých čtrnácti dynovačkách (s názvy *Ghost Ship*, *Zombie Wackers*, *Pig Happy* a podobně) se s rozbuntovanou strojností dychtivostně protěkává, zahoukává se do nich, šínuje je i vyšínuje. Je patrné, že mu jde víc o zvuk o sobě nežli o eventuální dešifrování obsahu kompozice. Jen výjimečně – zcela přimknutě k pojmenování – nešetří ve čtyřminutovém Šťastném prasátku vzdouvavou chrochtavostí, provrzávaně či procinkávaně posouvanou do horázného šťastnění. Ostatní náměty spíše rozpumpovává, rozcupovává, rozdimenzovává až do hecujícího střechkování nebo zamotávané poběsilosti. Šlestnění mu přechází do železnění, šumlování do kolovrátkování. Celá ta zvuková anabáze končí titulní skladbičkou, zaplněnou gágáním, štipcováním a ždibcováním i hatmatilkováním. I proto je zřejmě celá ambaláž na obalu plná Purgesových „portrétů“, na kterých ho překrývají nejrůznější nástroje a komiksové „výkřiky“, což má zdůraznit vyhledávačskost a vzrušivost dění, které se na CD odehrává. Věřte: tuhle sólovku se vyplatí nejenom vyslechnout, ale i prozkoumat, co se tu všechno odehrává.

Brokken Records, 2017, 57:16